

27. Jan. 1971

FAKTA

Dato:

27. Jan. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 44-54

og kun og men derfor i alle
mange vs måske holden for
at betragte alle de områder
i men- kun nærne vs alle
kunsten man set om de passer
til ~~de~~ det ene eller andet
dogme, man set om de er
"rene" eller "urene".

Paris.

27-1-77.

Der er, pure mange områder,
ude marked interaktion med Asger
i "The World" i gear. Det som
i ser for gode min interesse
af hvad kun sagde var hans
forsøg på en definition af
kunsten som et område uden-
for og u som meningsfuld med
intellektuel, intelligens, et om-
råde der stod i mod sædning
til den rationelle kanten, en
proces man (kunstneren, og måske
beskueren) gennem lever. Det er
selv fejlagtig et gammel konde-
reption som ja naar det dog
er om at det er me ud fra resul-
taterne (f. eks. Cubes grippers
arbejder) i alle tilskuer mig.
Man - de kun her som disse

udtalelsen af Asger sadde jeg
hos mig var følgende:
Hvis kunsten skal være en
mennekelig værdi eller menneske-
hed, må den være fordi den
er et omrøde der svarer til
et ganske bestemt behov hos
manneket som ingen an-
dre områder kan tilfredsstille.
Er det sådanne mennesker i
sagens natur, der er menneske-
lige definitioner - kunsten ved hjælp
af definitioner og metoder
hænkede på andre områder,
der vil i bedste fald blive
en nedlysning. Kunsten kan
simpelthen ikke defineres og
den skal ikke ved hjælp af
intellektuel eller logisk
kunsten kan derfor heller aldrig
blive et spørgsmål om
form - formulering eller estetik.
Der er derimod ikke rigtig
kan til slutte mig ved Asgers
(og Ceborgs) sagn punkt
er den vægt de lægger på
selve måde processen - resultatet,
selv ligheden bliver der ved
et autonomt og ubundet om-
røde som bestemmer mere

store fremmed over for, mod mig og
kun en kan have et i sin hånd
Kendskaber til kunstere eller for-
-mover- at udrede, og havde den-
-ne processer for resultatet - lille-
-det - helt til det nye nuntet
og kan med sig om skandig affære.
Derefter om mindre forsvare sig godt
man tager som skandig væk jere
denne processer da den for sig det
hede kunstner drejer sig om, man
mår sig kenderne for beslutninger - til-
-skue eller kunst og godt andre
man mår sig for at i sin kære;
denne processer er via muligheden
telt mår sig med - der bliver
kun om beslutninger af om endens
forlader ud i den de oplevelser
tilbage.
Måske kender for at dette er en
fulst problemstilling er tilstede.
Man har i de senere år, man-
-ske, set sig blind mere denne
tilskuerens aktivisering uden at
kunne løse problemet. Parolen:
Dit er yourself - du er for over-
-hovedet i det har nogen lyst
til at gøre det selv som gør
man det uden at behøve kunst-
-ner som lege om det, jorden

eller op hæjper. Man skal se den
beholdning af min høvedens
tilstand værelse som i sig selv
et værk er til i gang, set-
-felse - inspiration
Det af kongen vel til syvende
og sidste af hver enkelt hvor-
-den kan det med huse - be-
-tyde - indtræde - i det som
tilbringe om røde - kunstner.
Hvis man ikke selv hele tiden
er med i den oplevelse kan
man gøre ud af værk, i hke
selv brøder ud af de store roller
er en hver af min høved for det-
-tyde for den for hoved side -
- til hke - og det gælder alle
former for tilbrude også de
som i sin form direkte
kræver en fysisk invelvering.

Det er mig pine fuldt at
jå i den måde til at beskaf-
-lige mig med min usikker-
-hed - men at det er et meget
meget væsentligt problem for
mig kan jå ikke be nægte.
Det er en ting som jå selv
at blive det mest bekræftende

Kun betegne som min største
tragedie. Dette at jeg aldrig
kun kunne blive i nogle, men
med et øjeblik var det her
været prøvet til at forvandle
hvad jeg i en periode har troet
på, og dette forvandler jeg som
i en god mindele position.
Som Børnse meget rammen-
de (og derfor svære) sagde om
mig til "minne forklarer". Måske
skaber mening om 2 minutter.
Det er som stor en plase for
mig at jeg næsten ikke eller
at beskæftige mig med det,
på den anden side kan
jog simpelthen ikke lade være
for det er det problem som
overskygger alt.
Man - hvad havde jeg egentlig
fortæller mig? At jeg som den
lige med de kan betragte mig
for det, på det til at for-
sunde, som ryg i den
blive luft?
Jeg kan selvfølgelig end med
engang forstå at undersøge
årsagene til det og se om
jeg kan gøre noget mere som det kan
jog mere.

Fra den anden led for hele dette pro-
-blem ligger selv på sig selv i
den totale usikkerhed der
beholder mig som man måske.
Man kunne måske tænke
sig at de ustandselig skiftende
standpunkter i mit arbejde
psykologisk er en måde at
føle sig reddet min hæng til
et være "en anden" som det
virkelige liv i de tryk på, her
i hvor jeg lever som jeg føler
vægte mellem forskellige roller.
Jeg blev flygtet fra mit indre
Jeg selv sætter sig i sig selv
i det jeg føler sig selv i
lyst til at føle sig selv i.
Dette er kun en del af
hvilke som hele problemet ved op-
-de mit arbejde kun er en de-
-lutje i forhold til min usik-
-kerhed som helhed.
Alle mennesker er vel urolige
mere eller mindre, det er op-
i de nogle specielt for mig,
men der er som regel altid
et eller andet omend måske
som ville om rode hver på de
er sikker - det er der måske
og som hvis mig selv som jeg har

mange svar ved at finde det.
Det om roade, det som følger
det meste af mit liv, og
hvor jeg derfor skulle være i si-
-ker mit arbejde - der følger
jag mig mest i sikker.
Men er jeg i de mest lærerover
at i sikkerhed og trivsel er en
af det kunstneriske arbejdes be-
-tjening - og det er heller ikke
den form for i sikkerhed som
pirer mig, men dette at jeg
ikke kan have en usikkerhed
til det jeg dog beskæftiger mig
med, næsten 24 timer i døgnet.
Min kunst præge mit liv til
kunsten, min slående pædagogiske
-se af dens jult i forhold til
"selve livet" udspirer af
denne skuffelse over ikke at
kunne have mere mig selv og vilde
det jeg har. Det er jeg i sikker-
-hed i form for selv destruktiv
-hed - det er mig selv jeg holder
ikke kunsten. Men det er heller
-ikke helt rigtigt for det er jeg
ikke alene mig selv jeg holder,
det er vel i egentligste forstand
selv dette at være til - jeg er
pædagog om roade et om vandrings

Selv mord. Og hvorfor hader jeg at
være til, det er dobbelt så dybt
for hader at være til fordi jeg hader
min selv og omvendt - og så dan
kigger det ligeså i ring.
Hvad er det jeg hader, mit dre
sagt er - så en tilfælde med i min
til værelse? Helt brutalt, dømt
og aandsvagt sagt så synes jeg
ikke jeg har "moral" noget -
jeg har prøvet de fleste af livets
væsentlige områder ikke præc
succes nok - hele den lunde -
brutale ønske dre mig er ikke
gødet i en hyldest - jeg fejler
mig som et fjeld af her -
fjernmelder af at gøre alle
andre anses mig for at være
der. Så kan alt er der -
Man hvad er der at gøre ved
det? Forandre sig - man kan
sige ikke forandre sig, man er
den man er. Jeg kan godt mi
her side og skrive at så er
der en hændelse som man
man erkender som sådan, man
der er også en hændelse
at den ene hændelse man ikke
ikke erkender, man kan fortælle
over. Og så er der jeg ikke andet

at gøre end at gøre rundt og
være forsvillet. Det har
man ikke lyst til man vil
hellere være glad, man kan man
ville være glad naar man er
forsvillet? Kan man lide at
være forsvillet?
Man kan stille det op paa
fulgende maade: Jeg er i studiet
og skriver mening og stand-
punkt som hurtig som vin-
den drejer - det er en kends-
gerning - og det er jo forsvillet
over, men den re forsvilte
forvilde i ikke noget som helst
ved kendsgerningen om min
ustadighed og altsaa ogsaa
til min forsvilte - som jo
kan jo lige saa godt være glad,
musket ikke over min ustadi-
ghed, men glad i at al minde-
lighed. Man jo er stadig for-
svillet over min manglende
succes som jo mener sig selv
min usikkerhed min ustadighed.
Jeg gør noget forrest og for min
straf. Forrest i den betydning
at jo ikke for noget ud af
noget. Man hvem har egentlig
lovet mig at jo skulle se

noget ud af noget - hvem har
lovet mig en betegnelse - og
for hvad? Skal jeg have be-
-tægnelse bare for det at
være til? Det maa jeg vist
dog ikke forventer - ikke?
Og hvem er det egentlig jeg
skal tilfredsstille ved i det
at være som ustyret, som uhyret?
Det kan sige da ikke være
mig selv - jeg synes jo egentlig
det er skide spændende som at
føre det ene og som det andet.
Det maa altså være for andre
menneskers skyld at jeg skal leve
og klar til det som man kan
passe på og sige: det er måske
- det er for selve verdens skyld.
Dette er jo godt klar over,
men det gør mig blot til
at hade mig selv endnu mere
og op dage at jeg er som uhyret
at jeg er af mangen af andres
anden tilfælde. Hvordan jeg med
vender og tager mig her jeg synes
tragede og kommer til at hade
sig selv til det af den. Som læser
jeg indiske filosofi og her det
for klare problemerne, men det er
kun en flugt, en resignation, et

for sig selv at gøre sig neutral
og uafhængig - du vil sig ude
af den gamle verden - det er ikke,
endnu, for mig blevet en
bevidstelse.

Paris

29-1-71,

Jeg må se at gøre af-
klaret mit forhold til hele
Ad Reinholdt & den.
Det som først og fremmest pas-
-sere mig er den falds bånd
ken synstese kunstlærens - ja, den
rigoristiske dogmatik. Den re-
renselse af kunsten for alle
anføre til hver for hold end lige
netop kunsten. For den anden
side har jeg ofte en følelse af
at denne kunstlærens kan blive
brudt af for mange miljø-
-heder at den er for blindt de-
sincere, men det skyldes man-
-ske at man har svært ved
at acceptere at dette i virke-
-lig heden er sundt ved den om-
kunsten. Prøv at analysere
min fascination for disse Ad
Reinholdt & d'opner, kunne måske
lyde på at de også er pædagog